

Chleb, który rozdzielamy

t. i m.: autor nieznany

D h7 G6 A7 D

1. Chleb, któ - ry roz - dzie - la - my dziś w świę - tej Eu - cha - rys - tii, jest
2. Złą - cze - ni w jed - no Cia - ło two - rzy - my Ko - ściół Świę - ty, A
3. Tyś Pa - schą na - szą, Pa - nie i Bo - że wszy - tkich lu - dzi, Twa
4. Mi - ło - wać ca - łym ser - cem, jak Ty u - mi - ło - wa - łeś. Iść

3 D h E7 A7

trwa - łym zna - kiem te - go, że Bóg mi - ło - je mnie. Ta
Krew prze - la - na za nas zba - wie - nie gło - si wszecz. Ku
wier - ność nie zna gra - nic, choć ser - ce mo - je jest Tak
w ży - cie do - brze czy - niąc każ - de - mu z bra - ci mych, Wiem

5 fis h7 e7 A7

mi - łość u - moc - nio - na na krzy - żu w śmier - ci Pa - na, co
wyż - szym szczy - tom nie - ba i - dzie - my przez pu - sty - nię, By
ma - ło ko - cha - ją - ce, że grzech mi wciąż za - gra - ża, Więc
do - brze, że tak trze - ba, bo Ty u - czy - łeś lu - dzi, Że

7 D E A A7 D

ży - cie swo - je od - dał, by każ - dy z nas mógł żyć - tak jak
dojść do kre - su dro - gi i móc o - głą - dać Oj - ca, Jak
daj mi ży - cia Man - nę po - ży - wać w ka - żdy dzień - Bo ja
wszys - tko, co u - czy - nią jed - ne - mu z bra - ci Twych, To - bie

9 G6 A7 D

wiecz - nie pra - gnie żyć.
Syn o - bie - cał nam.
pra - gnę wier - ny być.
Je - zu, czy - nią dar.